

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 5Csp/16/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125353272
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Filip Kunca
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2026:6125353272.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudcom JUDr. Filipom Kuncom v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., IČO: 47 234 679, so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX C., o zaplatenie 8.023,20 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou najskôr v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 14.7.2025 a tunajšiemu súdu postúpenou dňa 10.10.2025 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 8.023,20 eura s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 10.6.2024 Úverovú zmluvu č. 7406071679 (ďalej aj „ÚZ“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“), ktoré obsahujú Sadzobník poplatkov. Predmetom ÚZ bolo poskytnutie revolvingového úveru s výškou úverového rámca 8.000,00 eur zo strany žalobcu žalovanému, tento úver žalovaný čerpal prostredníctvom úverovej karty. Žalobca poukázal na to, že revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je dlžníkovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje mu čerpať po odsúhlasení zo strany veriteľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a následne uhrádzať splátky v minimálne dohodnutej výške, pričom môže uhradiť aj celý čerpaný úver jedinou splátkou.

Žalovaný bol odo dňa účinnosti revolvingovej zmluvy v pravidelných mesačných výpisoch z úverového účtu, ktoré boli zasielané na adresu žalovaného v listinnej forme informovaný o výške mesačnej splátky, o výške úroku a poplatku, výške úverového rámca ako aj o celkovom zostatku na úverovom účte a jednotlivých transakciách na úverovom účte. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť spolu s úrokom a poplatkom v pravidelných mesačných splátkach v súlade s ÚZ, ÚZP.

Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď splátky úveru riadne a včas nesplácal, konkrétne sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou splátky splatnej dňa 20.1.2025. Žalobca Výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 4.4.2025 vyzval žalovaného na úhradu splátok, ktoré neboli riadne a včas zaplatené a súčasne upozornil žalovaného, že v prípade neuhradenia omeškaných splátok v lehote 15 dní od doručenia výzvy, sa celé plnenie zo zmluvy o úvere stane splatným. Žalovaný

omeškané splátky v dodatočne poskytnutej lehote neuhradil. Žalobca Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 13.5.2025 oznámil žalovanému, že v dôsledku neuhradenia omeškaných splátok sa celé plnenie zo zmluvy o úvere stalo ku dňu 13.5.2025 splatným a vyčíslil žalovanému dlh. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností, žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 7.4 % ročne bola stanovená ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 29.5.2025 navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 2.6.2025 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Prostredníctvom úverovej karty čerpal žalovaný poskytnutý revolvingový úver spolu vo výške 8.448,00 eur a žalobcovi uhradil čiastku 1.359,42 eura. Žalovaná suma 8.693,49 eura pozostáva zo súčtu istiny vo výške 7.945,10 eura, táto suma predstavuje istinu 7.-11. splátky spolu vo výške 7.945,10 eura. Úrok vo výške 235,02 eura, táto suma predstavuje úrok 7.-11. splátky spolu vo výške 235,02 eura. Úrok za hotovostné transakcie vo výške 432,03 eura, úrok za poisťné vo výške 3,24 eura, poisťenie CPI vo výške 78,10 eura.

Z ďalších skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver postupoval s odbornou starostlivosťou podľa zákona, a to prostredníctvom komplexného hodnotenia bonity na základe príjmov, výdavkov a osobných charakteristík žalovaného pomocou automatizovaného štatistického modelu kreditného skóre. Tento model určuje maximálnu prípustnú výšku mesačnej splátky a zohľadňuje aj rodinnú situáciu, ďalšie záväzky a nevyhnutné životné výdavky. V prípade pochybností žalobca overuje údaje prostredníctvom dokladov a externých registrov, najmä Sociálnej poisťovne a úverových registrov.

3. Žalovaný v odpore z 16.9.2025 proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica (sp. zn. 29Up/992/2025) zo dňa 23. júla 2025 spochybnil žalobcom uplatnený nárok. Požadoval žalobu zamietnuť z dôvodu, že nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, alternatívne, aby súd určil, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania. Predovšetkým žalovaný namietal, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti, aby mohla byť považovaná za úver s poplatkami a úrokmi. Mal za to, že v zmluve nie sú zrozumiteľne uvedené všetky predpoklady, ktoré boli použité na výpočet RPMN (21,8 %). Mal za to, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN a to výška úveru, výška splátky, jej interval, počet splátok, uvedenie výšky úrovej sadzby a prípadných poplatkov. V dôsledku absencie predpokladov použitých pre výpočet RPMN žalovaný považoval spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej namietal, že zo strany žalobcu nedošlo k platnému zosplateniu úveru. Žalovaný spochybnil sumu splátok vo výške 526,56 eura v predžalobnej výzve žalobcu zo dňa 4.4.2025. Žalovaný poukázal na to, že z výpisu čerpania splátok a úhrad je zrejmé, že do 4.4.2025 uhradil v prospech žalobcu splátky spolu v sume 1.279,42 eura a predpis splátok, ktoré mal do 4.4.2025 v prospech žalobcu uhradiť, bol vo výške 1.633,46 eura. Suma splátok, s ktorými mal byť žalovaný ku dňu 4.4.2025 preto nemohla byť vo výške 526,56 eur, ako to vo výzve uviedol žalobca, ale vo výške 354,04 eur. Zosplatenie považoval žalovaný za neplatné a keďže žalobca sa domáha plnenia od žalovaného na tom skutkovom základe, že žalobca platne zosplatil úver, súd by mal podľa žalovaného žalobu zamietnuť v celom rozsahu, pretože nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

4. Žalobca v replike zo dňa 09.10.2025 zotrval na žalobe v celom rozsahu. Žalobca nepovažoval tvrdenie žalovaného o zanedbanom skúmaní bonity za pravdivé. Poukázal na úvodné ustanovenia úverovej zmluvy, kde sú uvedené požadované informácie, podľa ktorých žalobca posúdil bonitu žalovaného. Žalovaný uhradil žalobcovi riadne a včas sumu 1.359,42 eura, a teda v čase poskytnutia úveru bola jeho bonita v dostatočnej výške. Žalobca zobral do úvahy, že uvedený revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je dlžníkovi (žalovanému) poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje mu čerpať po odsúhlasení zo strany veriteľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a následne uhrádzať splátky v minimálne dohodnutej výške, pričom môže uhradiť aj celý čerpaný úver jedinou splátkou. Žalovaný neuviedol, z akého dôvodu prestal uhrádzať splátky predmetného úveru a nevysvetlil svoje úhrady v sume 1.359,42 eura.

K námietke o nedostatku úverovej zmluvy týkajúcej sa predpokladov použitých na výpočet RPMN, čo má podľa žalovaného za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, žalobca dal do pozornosti uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021, ktorý k povinnosti

uviesť matematický výpočet uvádza : „zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia . Zákondarca formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2.“. Žalobca uviedol predpoklady pre výpočet RPMN na strane 2. úverovej zmluvy nasledovne: „Predpoklady použité pre výpočet – čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe. Poskytnutie úveru na obdobie jedného roka a splatenie v dvanástich mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny.“

K námietke o nedostatku zosplatnenia žalobca upriamil pozornosť žalovaného na ust. § 53 ods. 9 a 10 OZ v znení účinnom po dni 1.11.2024, ktorý mení podmienky zosplatnenia. Podľa žalobcu právny úkon, z ktorého nároky transformoval do podaného návrhu je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver s výškou úverového rámca 8.000,- eur zo strany žalobcu žalovanému. Žalobca je toho právneho presvedčenia, že práve „výšku úverového rámca“ je potrebné považovať za totožný právny pojem ako „suma úveru“, tak ako je tento pojem uvedený v § 53 ods. 9 písm. a) až c) OZ . Žalobca a žalovaný uvedenú zmluvu o revolvingovom úvere uzatvorili na dobu neurčitú, tak ako je uvedené na strane 3. zmluvy a v súlade s ust. § 14 ZoSÚ v spojitosti s ust. § 53 ods. 14 OZ. Zákon a ani dôvodová správa neuvádzajú špeciálne ustanovenie a právne posúdenie pre zmluvy uzatvorené na dobu neurčitú. Žalobca je toho právneho názoru, že zmluva uzatvorená na dobu neurčitú je uzatvorená na viac ako aj 10 rokov, a teda omeškaná suma má dosahovať najmenej dva a pol percenta z poskytnutej sumy úverového rámca, keďže doba trvania zmluvy je viac ako desať rokov v zmysle ust. § 53 ods. 9 písm. c) OZ. Žalobca Výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 4. 4. 2025 vyzval žalovaného na úhradu splátok, ktoré neboli riadne a včas zaplatené v celkovej výške 504,56 eura, čo je viac ako dva a pol percent poskytnutej sumy úverového rámca, teda 200 eur, v zmysle novelizovaného ust. § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom po dni 1.11.2024. Žalobca rekapituluje svoje právne úvahy, ktorými sa riadil a uvádza, že Zákondarca jasne uviedol v ust. § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka – „Obchodník je povinný vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, upozorniť spotrebiteľa na následok podľa predchádzajúcej vety a uviesť sumu splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní“. Podľa žalobcu nie je potrebné uviesť konkrétnu splátku, pre ktorú veriteľ jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh, keďže sa nepoužije ust. § 565 Občianskeho zákonníka.

5. Dňa 5.11.2025 doručil žalobca písomné vyjadrenie k bonite žalovaného, v ktorom Zopakoval, že tvrdenia žalovaného nepovažuje za správne. Žalobca k otázke skúmania bonity upriamil pozornosť žalovaného na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, ktorý rozhodoval v skutkovo totožných veciach žalobcu. Ide o rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoCsp/9/2024 zo dňa 16. decembra 2024, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/6/2024 zo dňa 12. decembra 2024, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/81/2022 zo dňa 20. septembra 2023, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9CoCsp/31/2022 zo dňa 26. apríla 2023, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/49/2022 zo dňa 29. decembra 2022, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/63/2021 zo dňa 2. decembra 2021. Žalobca vyjadril presvedčenie, že Krajský súd v Košiciach dlhodobo posudzuje postup žalobcu pri skúmaní bonity žalovaných za správny a v súlade so zákonom ako je to aj v tomto prípade.

6. Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 16. 1. 2026 v neprítomnosti strán sporu, keďže žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast však riadne ospravedlnili a súhlasili s prejednaním veci bez ich prítomnosti, pričom žalovaný sa na pojednávanie taktiež nedostavil, predvolanie mu bolo doručené dňa 10. 12. 2025 a svoju neúčast neospravedlnil. Na základe predložených listinných dôkazov súd zistil nasledovný skutkový stav veci :

7. Žalobca ako veriteľ uzavrel so žalovaným ako dlžníkom dňa 10.6.2024 zmluvu o spotrebiteľskom úver – revolvingový úver č. 7406071679 v znení dodatku zo dňa 1.7.2024, ktorej súčasťou boli aj úverové zmluvné podmienky a sadzobník poplatkov. Z obsahu úverovej zmluvy v znení jej dodatku z 1.7.2024 okrem iného vyplýva výška úverového rámca (kreditného limitu) na sumu 8000,- eur (pôvodne 3.600,- eur), ročná úroková sadzba 19,90 %, RPMN 21.80 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 3.988,08 eura (suma vypočítaná z pôvodne dohodnutého úverového rámca), výška minimálnej splátky 175,52

eura (pôvodne 78,98 eura pri 2,194 % z výšky pôvodného úverového rámca). Na úverovej zmluve sú výslovne uvedené tieto predpoklady pre výpočet RPMN : čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe, poskytnutie úveru na obdobie jedného roka a splatenie v dvanástich mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny. Výška minimálnej mesačnej splátky sa do tohto výpočtu nezapočítava. Z obsahu predmetnej úverovej zmluvy okrem iného vyplýva, že žalovaný má celkový čistý mesačný príjem 1.550,- eur, z toho čistý hlavný mesačný príjem 1.150,- eur a čistý vedľajší mesačný príjem 400,- eur.

8. Z výpisu z účtu Clubcard kreditnej karty (prehľad čerpania splátok a ich úhrad) a zo vyplýva, že prostredníctvom úverovej karty čerpal žalovaný poskytnutý revolvingový úver spolu vo výške 8.448,00 eur a žalobcovi uhradil čiastku 1.359,42 eura. Podľa špecifikácie žalovanej sumy 8.693,49 eura táto pozostáva zo súčtu istiny vo výške 7.945,10 eura, táto suma predstavuje istinu 7.-11. splátky spolu vo výške 7.945,10 eura. Úrok vo výške 235,02 eura, táto suma predstavuje úrok 7.-11. splátky spolu vo výške 235,02 eura. Úrok za hotovostné transakcie vo výške 432,03 eura, úrok za poistné vo výške 3,24 eura, poistenie CPI vo výške 78,10 eura.

9. Z predloženého potvrdenia o vykonaní overenia bonity klienta – oddelenie riadenia rizík vyplýva špecifikácia úveru, špecifikácia klienta – jeho rodinný stav (slobodný), druh bývania (vlastný dom / byt) počet detí (0), finančné údaje (výška príjmu klienta 1.150,- eur, výška vedľajšieho príjmu klienta (400,- eur), splátky iným spoločnostiam uvedené v žiadosti (0 eur) a tiež náhľad a overenie (v znení pred a po uzavretí dodatku k úverovej zmluve z 1.7.2024) v príslušných registroch Sociálnej poisťovne, NRKI (Nebankový register klientskych informácií), MVSR, BISNODE. Na základe dostupných informácií vykonal žalobca výpočet maximálneho limitu splátky (MLS), keď započítal príjem klienta vo výške 1.650,- eur (pôvodne 1.550,- eur), životné minimum 273,99 eur (pôvodne 268,88 eur), výšku bezpečnostnej rezervy (stress buffer) vo výške 54,80 eur (pôvodne 53,80 eur) a výška splátky schváleného úveru 175,52 eur (pôvodne 78,98 eur). Výpočet ukazovateľa schopnosti splácať úver, vrátane špecifikácie metodiky výpočtu, bol vo výške 0,33, čo je menej ako 1 v súlade s opatrením NBS č.10/2017 ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (oznámenie č. 306/2017 Z. z.) v znení opatrenia č. 6/2018 (oznámenie č. 168/2018 Z. z.) a v znení opatrenia č. 9/2019 (oznámenie č. 502/2019 Z. z.). Za účelom preukázania riadneho posúdenia schopnosti klienta splácať spotrebiteľský úver, vrátane preukázania jeho bonity aj po uzatvorení dodatku k úverovej zmluve, predložil žalobca úverové správy z registrov dlžníkov (NRKI), ako aj odpovede zo Sociálnej poisťovne.

10. Výzvou zo dňa 4.4.2025 žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy 526,56 eura, s ktorou je žalovaný aktuálne v omeškaní. Uvedená suma obsahuje nezaplatené úroky 399,03 eura, poistenie 46,86 eura, zmluvné pokuty vo výške 22,- eur a istinu 58,67 eura. Z uvedenej výzvy tiež vyplýva, že ak žalovaný neuhradí žalobcovi splátky, s ktorými je v omeškaní do 15 dní od doručenia tejto výzvy, uplynutím lehoty sa celé plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy stáva splatným a žalobca bude požadovať okamžité jednorazové vrátenie celého úveru, vrátane úrokov, nákladov a sankcií. Výzva zo dňa 4.4.2025 bola žalovanému doručená dňa 10.4.2025, čo vyplýva z podacieho hárku Slovenskej pošty a.s. a elektronického sledovania zásielok.

11. Výzvou zo dňa 13.5.2025 žalobca zosplatnil celé úverové plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré zosplatnil k 13.5.2025 v dôsledku neuhradenia omeškaných splátok vyplývajúcich z úveru č. 7406071679 v dodatočne poskytnutej lehote. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky vo výške 8.791,49 eur do 15 dní od spísania tejto výzvy. Výzva zo dňa 13.5.2025 bola žalovanému doručená dňa 19.5.2025, čo vyplýva z podacieho hárku Slovenskej pošty a.s. a elektronického sledovania zásielok.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len ako „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. a), b), d) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

16. Podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

17. Podľa § 7 ods. 16 ZoSÚ, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

18. Podľa § 7 ods. 17 ZoSÚ, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

19. Podľa § 7 ods. 19 ZoSÚ, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

20. Podľa § 7 ods. 27 ZoSÚ, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa.

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. h) ZoSÚ, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase

uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

22. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

23. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

24. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

25. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.11.2024, ak má spotrebiteľ plniť podľa spotrebiteľskej zmluvy v splátkach, môže obchodník požadovať vrátenie celého plnenia, ak je spotrebiteľ celkom alebo čiastočne v omeškaní aspoň s tromi splátkami a suma splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, je najmenej vo výške a) desiatich percent poskytnutej sumy úveru alebo iného plnenia, na ktorého vrátenie je spotrebiteľ podľa spotrebiteľskej zmluvy povinný, ak je doba trvania spotrebiteľskej zmluvy dohodnutá najviac na tri roky, b) piatich percent poskytnutej sumy úveru alebo iného plnenia, na ktorého vrátenie je spotrebiteľ podľa spotrebiteľskej zmluvy povinný, ak je doba trvania spotrebiteľskej zmluvy dohodnutá na viac ako tri roky a najviac na desať rokov, alebo c) dva a pol percenta poskytnutej sumy úveru alebo iného plnenia, na ktorého vrátenie je spotrebiteľ podľa spotrebiteľskej zmluvy povinný, ak je doba trvania spotrebiteľskej zmluvy dohodnutá na viac ako desať rokov.

28. Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.11.2024, ak sú splnené podmienky podľa odseku 9, obchodník je povinný vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, poskytnúť spotrebiteľovi dodatočnú lehotu na plnenie, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní od doručenia výzvy. Ak spotrebiteľ neuhradí splátky, s ktorými je v omeškaní, v dodatočnej lehote poskytnutej mu obchodníkom, jej uplynutím sa stáva celé plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy splatným; ustanovenie § 565 sa nepoužije. Obchodník je povinný vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, upozorniť spotrebiteľa na následok podľa predchádzajúcej vety a uviesť sumu splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní.

29. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.11.2024, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Žalobcom predloženú zmluvu o revolvingovom úvere v znení jej dodatku súd posúdil v zmysle ustanovení zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a dospel k záveru, že táto úverová zmluva spĺňa náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sú vymedzené v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Predmetnú zmluvu uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto predmetný právny vzťah súd posúdil i podľa príslušných ustanovení Občianskeho

zákonníka. Vzhľadom na skutočnosť, že v právnom vzťahu založenom uvedenou zmluvou vystupoval žalovaný ako spotrebiteľ a žalobca mal postavenie dodávateľa, keďže pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako podnikateľ, ktorý koná v rámci svojej podnikateľskej činnosti, má uvedená zmluva spotrebiteľský charakter. V posudzovanom prípade ide zároveň o tzv. formulárovú zmluvu, ktorá bola uzatváraná vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom ovplyvniť nemohol.

31. Vychádzajúc z dôkazov predložených žalobcom súd považuje za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo dňa 10.6.2024 k uzatvoreniu platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom táto zmluva bola dodatkom z 1.7.2024 zmenená v rozsahu úverového rámca a výšky minimálnej mesačnej splátky. Na základe uzatvorenej zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému revolvingový úver s výškou úverového rámca 8.000,- eur a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť spolu s dohodnutým úrokom a poplatkom v pravidelných mesačných splátkach.

32. Žalovaný v rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy neplnil svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky riadne a včas, preto žalobca výzvou zo dňa 4.4.2025 vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok, t. j. celkovú dlžnú sumu 526,56 eura pozostávajúcu z úrokov 399,03 eura, poistenia 46,86 eura, zmluvnej pokuty vo výške 22,- eur a istiny 58,67 eura. Žalobca súčasne žalovaného upozornil, že ak nedôjde k úhrade splátky v lehote 15 dní od doručenia výzvy, celé plnenie zo zmluvy o úvere sa stane splatným. Žalovaný omeškané splátky v dodatočne poskytnutej lehote neuhradil, preto žalobca výzvou zo dňa 13.5.2025 oznámil, že celé plnenie zo zmluvy sa stalo splatným ku dňu 13.5.2025, a zároveň žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 8.791,49 eur.

33. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu sa súd aj s poukazom na procesnú obranu žalovaného prioritne zaoberal tým, či zmluva obsahuje predpoklady v rámci výpočtu RPMN, či žalobca ako veriteľ postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri poskytovaní tohto spotrebiteľského úveru, a teda či riadne zisťoval a preveroval bonitu žalovaného a tiež, či došlo k platnému zosplatneniu úveru.

34. Žalovaný namietal nepreskúmateľné parametre pre výpočet RPMN, ktoré musia byť v zmluve podľa § 9 ods. 2 písm. h) ZoSÚ uvedené. Do tejto kategórie je podľa žalovaného potrebné zaradiť aj matematický výpočet RPMN. S touto námietkou sa súd nestotožnil. Pokiaľ sa týkalo predpokladov pre výpočet RPMN v zmysle cit. ust. § 9 ods. 2 písm. h) ZoSÚ, súd dáva do pozornosti závery NS SR v rozhodnutí sp. zn.: 7Cdo/183/2020 (R 86/2021 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 7/2021), kde uviedol, že z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení do 31. marca 2015 (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy § 9 ods. 2 písm. h) ZoSÚ – pozn. súdu) nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet. Zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Uvedené rozhodnutie NS SR reprezentuje vo vzťahu k posudzovanému problému ustálenú judikatúru dovolacieho súdu – por. napr. rozhodnutie NS SR sp. zn.: 6Cdo/30/2022.

35. Pokiaľ sa týkalo námietky ohľadom sporného skúmania bonity žalovaného, povinnosť súdu ex officio zisťovať, či došlo ku skúmaniu bonity spotrebiteľa vyplýva z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/18, podľa ktorého článku 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/ EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex officio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

36. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba chápať ako situáciu, v ktorej v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných

prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t. j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama osebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Dostatočnými informáciami dokladujúcimi schopnosť spotrebiteľa splácať úver nie sú považované informácie získané výlučne od spotrebiteľa. Kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie akými sú napríklad štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime, priemerných výdavkoch obyvateľstva a pod. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie len tvrdnými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (pozri Rozsudok NS ČR z 25.7.2018, sp. zn. 33Cdo 2178/2018).

37. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. Podľa názoru súdu príjem aj rodinný stav klienta môžu byť vyhovujúce, ale pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty, nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovaného potrebnej pre posúdenie jeho schopnosti splácať dlh zo zmluvy.

38. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že žalobca sa pri poskytovaní úveru žalovaného, posudzujúc jeho úverovú schopnosť, uspokojil len s dopytom do úverového registra a do Sociálnej poisťovne. Z dopytu do Sociálnej poisťovne vyplýva, že žalovaný bol pred poskytnutím úveru zamestnaný aspoň 90 dní s dostatočným vymeriavacím základom za monitorovaný počet mesiacov. Ďalej žalobca predložil k procesu overovania bonity interný dokument - potvrdenie o overovaní bonity klienta ku dňu poskytnutia úveru. Z tohto prehľadu vyplýva, že žalovaný je slobodný, bezdetný, býva vo vlastnom dome / byt a jeho príjem dosahuje výšku 1.550,- eur. V rámci nákladov na zabezpečenie životných potrieb bral žalobca vo výpočte ukazovateľa schopnosti splácať úver do úvahy sumu životného minima 268,88 eura, resp. 273,99 eura. Žalobca však vôbec neskúmal ďalšie reálne výdavky žalovaného, nezisťoval, aké ďalšie životné výdavky. Podľa názoru súdu konanie žalobcu pri posudzovaní bonity žalovaného bolo bez náležitej odbornej starostlivosti, pričom vôbec nezohľadňovalo individuálne pomery žalovaného a jeho výdavky, ktoré žalobca vôbec neskúmal, keďže je zrejmé, že žalovaný musel mať v čase poskytovania úveru popri mesačnej splátke vo výške 175,52 eura (predtým 78,98 eura) aj iné výdavky. Veriteľ by mal venovať skúmaniu bonity klienta zvýšenú starostlivosť a neuspokojiť sa s výdavkami len vo výške životného minima. Navyše z nariadenia NBS č. 10/2017 vyplýva, že výdavky spotrebiteľa na živobytie nemôžu byť bez ďalšieho nahrádzané životným minimom, ale toto životné minimum tvorí najnižšiu možnú čiastku nákladov na živobytie. Žalobca nepreukázal kedy a či vôbec zisťoval aj ďalšie bežné výdavky žalovaného, napr. na domácnosť, stravu, atď. Žalobca mal pritom, ako zo zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, pri posúdení schopnosti dlžníka splácať úver konať s odbornou starostlivosťou. Podľa názoru súdu je odborná starostlivosť poskytovateľa úverov starostlivosťou odbornou vtedy, ak je komplexom účinných nástrojov umožňujúcich zhodnotiť potenciál spotrebiteľa splatiť úver, rozsah ktorých bude daný individuálnymi okolnosťami. Nie je odbornou vtedy, ak je povrchná, ak je jej zmyslom expanzia kvantity bez zohľadnenia kvality, a to nielen vo vzťahu k spotrebiteľom, ale aj vo vzťahu k vlastným zdrojom, ktoré sú neodbornou starostlivosťou potenciálne negatívne ohrozené taktiež. Aj keď zákon ukladá spotrebiteľom povinnosť poskytnúť údaje umožňujúce posúdiť veriteľovi jeho schopnosť splácať úver, nezabavuje to veriteľa jeho povinnosti údaje získané od spotrebiteľa v rámci možností preveriť a následne profesionálne vyhodnotiť. Veriteľ musí náležite zisťovať schopnosť spotrebiteľa splácať úver a požadovať doklady k jeho tvrdeniam. Veriteľ by mal úverovú bonitu dlžníka aktívne zisťovať a preverovať. Pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Žalobca v posudzovanom prípade vôbec neskúmal reálne výdavky žalovaného, nezisťoval aké má ďalšie (nevyhnutné) životné výdavky.

39. Na základe uvedených skutočností dospel súd k záveru, že žalobca ako veriteľ porušil svoje povinnosti overiť úverovú schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa, keďže mu poskytol úver bez overenia údajov o jeho ekonomickej situácii, avšak bez akéhokoľvek ďalšieho preverenia a aktívneho zisťovania jeho bonity so skúmaním jeho výdavkov (na zabezpečenie bývania, energií, stravy, atď.).

40. K posudzovaniu schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver pristúpil žalobca len formálne, nevytvoril si reálny obraz o celkovej majetkovej situácii žalovaného a jeho postup nenaplnil účel predpokladaný ustanovením § 7 ods. 1 ZoSÚ. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, žeby pred uzavretím zmluvy o úvere zisťoval a vyhodnotil dostatočným spôsobom príjmovú a výdavkovú stránku žalovaného. Pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Na základe uvedených skutočností možno uzavrieť, že v súdenom spore neboli splnené podmienky na platné vyhlásenie úveru za predčasne splatný, a zároveň zo zistených skutočností vyplývajúci postup žalobcu je možné v konkrétnych okolnostiach zisteného skutkového stavu hodnotiť podľa ustanovenia § 11 ods. 2 prvá veta ZoSÚ ako nekonanie s odbornou starostlivosťou pri posúdení splácať spotrebiteľský úver.

41. Žalobca sa v súvislosti s posudzovaním bonity žalovaného odvolával na judikatúru Krajského súdu v Košiciach, avšak táto nemá precedenčnú záväznosť, pričom bez ďalšieho nie je možné určiť, že táto vychádza z rovnakých skutkových zistení založených na rovnakých, resp. obdobných dôkazoch. Bez skutkovej a dôkaznej zhody, prípadne podobnosti nie je možné automaticky aplikovať závery uvedenej judikatúry na tento posudzovaný prípad.

42. Súd v tejto súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 530/2024 zo dňa 12. februára 2025, v ktorom ústavný súd uviedol (ods. 31. – 34. a ods. 41.), že: „Podľa § 7 ods. 17 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch sa vynaložením odbornej starostlivosti rozumie, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi. Mohlo by sa teda zdať, že postačuje, ak veriteľ preukáže, že nahliadol do príslušných registrov a vyžiadal si od spotrebiteľa a ďalších orgánov príslušné podklady. Je ale zrejme, že na to, aby bolo možné hovoriť o odbornej starostlivosti, je potrebné preukázať aj odbornosť samu – teda preukázať aj to, že bola platobná schopnosť posúdená správne (boli vyhodnotené všetky údaje a správnym spôsobom bolo na nich prihliadnuté). Zhromaždenie podkladov bez ich správneho a odborného posúdenia by totiž nenaplnilo cieľ, ktorý zavedenie takej povinnosti veriteľa sledovalo – chrániť spotrebiteľa pred nadmernou zadlženosťou a platobnou neschopnosťou. Napokon je tu tretí aspekt procesu poskytovania úveru, na ktorý je súd povinný prihliadať na účely posúdenia, či veriteľ konal s odbornou starostlivosťou, a to či na základe odborného posúdenia mal byť úver poskytnutý. Napriek prieskumu zo strany veriteľa sa môže stať (a je zrejme, že sa aj stáva), že dlžník úver splácať nebude. V takom prípade je potrebné vyhodnotiť, či sa tejto situácii nedalo predísť jednoducho tým, že by veriteľ úver nebol poskytol. Ak totiž veriteľ klientovi úver neposkytne, klient síce finančné prostriedky nezíska, ale ani nič nestratí. V prípade omeškania so splátkami, naopak, nielenže musí poskytnuté prostriedky vrátiť, ale suma sa (často výrazne) navyšuje o úroky, zmluvné pokuty a ďalšie poplatky, na ktoré má veriteľ nárok (ak ho má). Aj na platobnej neschopnosti dlžníkov teda môže veriteľ „zarobiť“, a preto je potrebné vyhodnocovať, či platobnú schopnosť dlžníka mohol už pri poskytovaní úveru racionálne predpokladať alebo nie – jednoducho povedané, či neposkytol úver napriek tomu, že bolo už na začiatku zrejme, že ho dlžník nebude vedieť splácať. Uvedené platí napriek tomu, že tieto aspekty poskytovania úveru nevyplyvajú z doslovného znenia § 7 ods. 17 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Jednak je potrebné vziať do úvahy slovíčko „najmä“ v § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch a jednak je potrebné prihliadať na účel a cieľ čl. 8 smernice, ktorým je nielen ochrana samotného spotrebiteľa, ale aj posilnenie zodpovednosti veriteľa a zabránenie poskytnutiu nebonitného spotrebiteľského úveru (rozsudok Súdneho dvora CA Consumer Finance z 18. decembra 2014, C-449/13, bod 43).

43. Náležité posúdenie splnenia povinnosti veriteľom v zmysle ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ, má teda význam pre právny záver o uplatniteľnosti sankcie v zmysle ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ ohľadom práva veriteľa požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V predmetnej právnej veci bolo zistené, že postup žalobcu pri overovaní bonity žalovaného bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti, keďže veriteľa náležite nezaujímala výdavková stránka rozpočtu spotrebiteľa. Žalobca teda v danej veci neunesol dôkazné bremeno, pokiaľ ide o preukázanie odbornej starostlivosti veriteľa skúmať schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

44. Hoci žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou, uvedené neznamená, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca prihliadol na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, avšak bez preverenia jeho výdavkov. To spôsobuje, že žalobca nie je oprávnený vyžadovať od žalovaného ako spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru v zmysle ust. § 11 ods. 2 veta prvá ZoSÚ.

45. Navyše platnému zosplatneniu bránila aj skutočnosť, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 13.5.2025 je neplatné z dôvodu absencie špecifikácie konkrétnej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru. Žalobca zaslal žalovanému výzvu zo dňa 4.4.2025, ktorou ho vyzval na zaplatenie dlžnej čiastky v celkovej výške 526,56 eura. Žalobca vyzval žalovaného k úhrade tejto sumy najneskôr do pätnástich dní od doručenia tejto výzvy s upozornením, že ak nedôjde v tejto lehote k uhradeniu dlžnej pohľadávky, celé plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy sa stáva splatným a žalobca bude požadovať od žalovanej okamžité jednorazové vrátenie celého úveru, vrátane úrokov, nákladov a sankcií. Žalobca následne výzvou zo dňa 13.5.2025 oznámil žalovanému, že v dôsledku neuhradenia omeškaných splátok sa celé plnenie zo zmluvy o úvere stalo splatným ku dňu 13.5.2025.

46. Z predmetnej výzvy žalobcu zo dňa 13.5.2025 je zrejmé, že neobsahuje špecifikáciu splátky, s ktorou je žalovaný v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Pre platný právny úkon zosplatnenia zo strany veriteľa je nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. Výzva prezumovaná § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať identifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Uvedenie konkrétnej splátky je rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie iba výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaju nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní (resp. môže uplatniť) svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Bez uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ dlh mienil zosplatniť nie je výzva na zaplatenie dostatočne určitá, a teda dostatočne určitým nie je ani právny úkon, ktorým veriteľ realizoval predčasne zosplatnenie úveru. Zároveň absencia identifikácie takejto splátky spôsobuje následnú nemožnosť preskúmania splnenia podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a splatnosť tohto úkonu. So zosplatnením je spojená aj otázka uplatniteľnosti pohľadávky na súde a tomu zodpovedajúcimi prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany, ktorú môžu strany sporu v konaní pred súdom využiť, vrátane námietky premlčania. Špecifikácia splátky pre spotrebiteľa predstavuje podklad pre procesnú obranu a veriteľovi neumožňuje dotvárať skutkový stav takým spôsobom, aby bolo možné následne polemizovať, pre ktorú splátku veriteľ pristúpil k zosplatneniu úveru, pokiaľ ho zosplatnil platne. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.1.2024, sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 6.6.2024 a uznesenie sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.2.2025 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 3/2025.

47. Pre posúdenie platnosti jednorazového predčasného zosplatnenia celého dlhu je potrebné zohľadniť špeciálnu právnu úpravu vo vzťahu k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka obsiahnutú v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré sa dotýkajú úverových vzťahov, kde sa má plnenie zo zmluvy vykonať v splátkach, tak ako je to aj v tomto prípade. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejmé, že žalovaný bol povinný vyčerpaný úver vrátiť veriteľovi pravidelnými mesačnými platbami, preto daný stav nemožno podriaďiť pod ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka. Naopak, ustanovenia § 53 ods. 9 a 565 Občianskeho zákonníka, sa vzhľadom na dojednané podmienky a charakter revolvingového úveru vzťahujú aj na posudzovaný prípad splátkového úveru (k tomu pozri napr. uznesenie Krajského súdu v Trenčíne 16CoCsp/17/2024 zo dňa 26.2.2025, rozsudok Krajského súdu v banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/41/2023 zo dňa 29.5.2024, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CsCsp/31/2024 zo dňa 27.2.2025).

48. Zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka síce *expressis verbis* vo výzve, resp. upozornení na zosplatnenie neukladá vymedzenie konkrétnej omeškanej splátky dlžníka, pre omeškanie ktorej veriteľ zvažuje uplatnenie práva zosplatniť úver, ide však o nevyhnutnú náležitosť takejto výzvy. Požiadavka špecifikácie splátky vyplýva z účelu predmetnej výzvy (upozornenia), ktorým je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou splátkou je v omeškaní, a zároveň pre omeškanie s ktorou splátkou veriteľ zvažuje uplatnenia práva na predčasne zosplatniť úver.

49. Predčasnému zosplatneniu úveru listami nemožno v zmysle ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznať právne účinky pre jeho neurčitosť, a to pre absenciu vymedzenia konkrétnej splátky, pre ktorú žalobca pristúpil k predčasnému zosplatneniu celého úveru, preto je sankcionovaný neplatnosťou.

50. Pre úplnosť súd uvádza, že zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo novelizované zákonom č. 254/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 879y ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.11.2024: „Ustanoveniami tohto zákona v znení účinnom do 31. októbra 2024 sa spravujú právne vzťahy vzniknuté do 31. októbra 2024; vznik týchto právnych vzťahov a vznik nárokov z týchto právnych vzťahov sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. októbra 2024, ak v odseku 2 nie je ustanovené inak. Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré sú v rozpore s ustanoveniami § 53 ods. 9 a 10 v znení účinnom od 1. novembra 2024 a v ktorých nedošlo k uplatneniu práva obchodníka podľa § 53 ods. 9 v znení účinnom do 31. októbra 2024, sa od 1. novembra 2024 nepoužijú.“ Z uvedeného možno prijať záver, že ak žalobca uplatní právo na zosplatnenie plnenia v splátkach, bude sa tento nárok posudzovať podľa právnych predpisov účinných v čase, keď k využitiu tohto práva došlo. V posudzovanom prípade žalobca uplatnil právo na zosplatnenie úveru výzvou zo dňa 13.5.2025, preto sa nárok žalobcu posudzuje podľa novelizovaného znenia ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v čom možno prisvedčiť žalobcovi. Podľa názoru súdu je však aj napriek novelizovanému zneniu predmetného ustanovenia nevyhnutnou náležitosťou výzvy s upozornením na možnosť zosplatnenia úveru špecifikácia splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní. Uvedené je možné vyvodiť aj gramatickým výkladom ust. § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.11.2024, podľa ktorého ak sú splnené podmienky podľa odseku 9, obchodník je povinný vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, poskytnúť spotrebiteľovi dodatočnú lehotu na plnenie, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní od doručenia výzvy. Zo slovného spojenia „s ktorými je v omeškaní“, je možno dospieť k záveru, že splátky, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní musia byť z vyššie popísaných dôvodov presne špecifikované. Nestačí len uvedenie minimálnej sumy splátok, s prihliadnutím na dobu trvania spotrebiteľskej zmluvy, tak ako to uvádza žalobca.

51. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a s poukazom na citovanú právnu úpravu súd podanú žalobu zamietol.

52. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

54. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému bol priznaný nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu.

57. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

58. Súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).